

РЕШЕНИЕ

№ 4020

гр. София, 18.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 15.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **3110** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 27, ал. 1 от Закона за общинската собственост /ЗОБС/.

Образувано е по жалба от К. З. Д. и Г. К. Д. срещу Заповед № СОА21-РД40-42/13.02.2021 г. на кмета на Столична община /СО/, с която се отчуждава поземлен имот с идентификатор 68134.1007.2661 – незастроен, с площ от 46 кв.м., както и сграда с проектен идентификатор 68134.1007.227.1 с площ от 74 кв.м., представляваща реална част от имот 68134.1007.227 с площ от 223 кв.м., одобрени със Заповед № РД-18-108/13.12.2016г. на изпълнителния директор на АГКК, във връзка с реализацията на обект: „Изграждане на бул. Т. К. в участъка от ул. Л. А. до ул. Е. С. – поетапно“, съгласно действащ улично регулационен план на м. „К. вада“ и м. „Ю. парк“ – IVч, утвърден с Решение № 45 по Протокол № 24/30.03.2001г. на СОС и Решение № 147 по Протокол № 40/18.07.2002г. за поправка на ЯФГ на СОС им. „Ю. парк“, одобрен със заповед № 209/30.06.1970 на Председател на ИК на СГНС, предвиждащ изграждане на обект публична общинска собственост. Със същата заповед е определена сумата на парично обезщетение на Г. К. Д. за 7/12 ид.ч. 5040,91 лева; К. З. Д. – 1/3 ид.ч. за 2880,52 лева и на В. К. Д. за 1/12 ид. част– 720,13 лева. Заповед № СОА21-РД40-39/13.02.2021г. се обжалва изцяло, както и при условие на алтернативност в частта, в което е определен размера на паричното обезщетение, както и в частта, с която е определено обезщетение на В. К. Д., тъй като същият е направил отказ от наследство и няма права върху отчуждаваните части и от целия имот, за който жалбоподателите твърдят собственост. Отчуждаването се оспорва

като незаконосъобразно по причина, че се заосяга частично намираща се в имота постройка, а се отчуждава цялата; че след отчуждаване имотът на жалбоподателите е изван параметрите по чл. 19 от ЗУТ. Навеждат се твърдения, че определеното обезщетение е занижено и не отговаря на реалните пазарни цени на недвижимите имоти в този район. Иска се изменение на определеното обезщетение. Претендира се присъждане на адв. възнаграждение за процесуален представител по реда на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗАдв.

Ответникът – кметът на Столична община, чрез дирекция „Инвестиционно отчуждаване“, се представлява от юрисконсулт Л., която счита жалбата за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатските възнаграждения.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Видно от приложени актове за собственост № 13, т. XXVII от 1955 г., на I нотариус СНарС, № 18, т. II от 1986 г. на нотариус СРС, № 1, т. XXIX от 1986 г., удостоверение за наследници № 260/24.02.2021 г. и договор за доброволна делба от 12.04.1983, гр.д. 3571/1983 г., СРС, вписан в СлВп, удостоверение на СРС за отказ от наследство на В. К. Д. от 2017 г., скица от кадастрален план от 1995 г. на С., жалбоподателите К. З. Д. и Г. К. Д. са съсобственици на имот с идентификатор 68134.1007.227. По делото са приложени: позволителен билет № 363/23.08.1966 г. за строеж на нова постройка на К. З. Д. и махленско свидетелство за строеж на сграда от 1957 г., кадастрална скица на имот 68134.1007.227 от СГКК от 06.02.2021 г.

Административното производство по отчуждаване е образувано с Обявление № СОА20-ВК08-16698/22.12.2020г. по чл. 25, ал. 1 от ЗОБС на кмета на СО, публикувано в два централни и един местен ежедневник, с което се уведомяват собствениците на поземлени имоти, попадащи в улица – публична общинска собственост, съгласно действащия улично регулационен план на м. „К. вада“ и м. „Ю. парк“ – IVч, утвърден с Решение № 45 по Протокол № 24/30.03.2001г. на СОС и Решение № 147 по Протокол № 40/18.07.2002г. за поправка на ЯФГ на СОС, одобрен със Заповед № 209/30.06.1970г. на председателя на ИК на СГНС, за обект: „Изграждане на бул. Т. К. в участъка от ул. Л. А. до ул. Е. С. – поетапно“.

С писмо № СОА20-ТД20-8889/18.09.2020г. Столична община е възложила на [фирма] изготвянето на Експертна оценка за стойността на дължимото се обезщетение за отчуждаваните имоти. Видно от представената експертна оценка, изчислена по чл. 22, ал. 5 от ЗОБС във вр. с § 1 от ДР на ЗОБС, за имот с кад. ид. 68134.1007.227 оценителят е дал стойност 187,86 лв./кв.м. предвид установените две аналогични сделки, или общо 8641,56 лева за 46 кв.м.

В т. 33 от Обявление № СОА20-ВК08-16698/22.12.2020г. е посочено, че за имот с идентификатор 68134.1007.227 е предвидена сумата от 8641,56 лева, като се разпределя между тримата съсобственика, адресати на оспорваната заповед.

Издадена е Заповед № СОА21-РД40-42/13.02.2021г. на кмета на Столична община /СО/, с която се отчуждава поземлен имот с идентификатор 68134.1007.2661 –застроен, с площ от 46 кв.м., попадащ в уличната регулация и в обхвата на обект: „Изграждане на бул. Т. К. в участъка от ул. Л. А. до ул. Е. С. – поетапно“.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото е прието заключение на съдебно-оценителна експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно

изготвено. Въз основа на направените анализи и изчисления СТОЕ предлага като равностойно парично обезщетение по реда на ЗОБС два варианта на обезщетение за земята:

Вариант 1 средната цена е в размер на 145,07 лева, като при отчуждавана площ от 46 кв.м. сумата на равностойно обезщетение е 6673 лева. За този вариант обаче са взети предвид аналози, които попадат в отреждане за улици, но са без параметри за застрояване по действащите за имотите подробни устройствени планове. Отделно е дадена оценка за цялата постройка, така както е определена в оспорваната заповед от 74 кв.м. на стойност 31820 кв. м., както и трайни подобрения на стойност 569 лева, попадащи в отчуждаемата част.

Вариант 2 средната цена е в размер на 535,45 лева за кв.м. или 24630 лева за 46 кв.м., като е установен аналог за зона Жм по ОУП на С. за нискоетажно застрояване, стойност на сградата не се променя и тази на подобренията.

Вещото лице е установило подобрения в имота на обща стойност от 569 лева, за които подобрения не се изискват строителни книжа – метална врата, ограда от поцинкована метална мрежа и метални колове и тротоар от бетонова настилка.

Вещото лице дава и заключение, за стойността на засегнатата част от сградата, с площ от 7,8 кв.м., която влиза в общата площ от 46 кв. м. на имот с проектен идентификатор 68134.1007.2661, определена в размер на 3354 лева. Жалбата е подадена от заинтересовани лица на 15.03.2021 г., адресат на акта и в срок, доколкото по делото се установява, че Заповед № СОА21-РД40-42/13.02.2021г. е връчена чрез Български пощи на 09.03.2021 г.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съобразно изричната разпоредба на чл.145 ал.1 от АПК от компетентността на Съда е да се произнесе единствено по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материално-правните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона. Съдът извършва цялостна проверка относно законосъобразността на оспорения акт, като не се ограничава само до проверка на направените в жалбата твърдения за незаконосъобразност на акта. В кръга на извършваната цялостна служебна проверка от Съда по законосъобразността на акта в обжалваната му част, Съдът намира следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган – кмет на Столична община, в кръга на правомощията по закон - чл. 25, ал. 2 от ЗОБС, в границите на териториалната му компетентност, предвид местонахождението на имота.

Съобразно нормата на чл. 25, ал. 2 във вр. с чл. 21, ал. 1 от Закона за общинската собственост - отчуждаването на имоти - частна собственост, предназначени за задоволяване на общински нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, въз основа на влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ изграждането на обекти - публична общинска собственост, или на одобрен подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на обекти от първостепенно значение - публична общинска собственост, се отчуждават със заповед на кмета на общината, в която се посочват основанията за отчуждаване, предназначението, видът, местонахождението, размерът и собственикът на имота, размерът на обезщетението, а при имотно обезщетение - вида, местонахождението, размера, начина на трайно ползване и стойността на имота, предоставян в обезщетение, както и размерът на паричното обезщетение за доплащане при разлика в стойностите на имотите, търговската банка, в която ще бъде внесено

обезщетението по сметка на правоимащите лица и за началната дата, от която ще започне изплащането му.

Спазено е изискването за форма по чл. 59, ал. 1 от АПК, като заповедта съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК, вкл. фактически и правни основания за издаването ѝ. Част от тях са в документите, неразделна част от заповедта/преписката.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществения, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са пречатвали правото им адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушение, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

По приложението на материалния закон Съдът намира следното:

Заповедта е незаконосъобразна в частта, с която е определено обезщетение за лице, което няма право на собственост върху отчуждавания имот. В тази част заповедта подлежи на отмяна, а обезщетението дължимо за отчужданата част от имота се разпределя между жалбоподателите, като правоимащи и собственици на този имот.

Установява се по делото и не се спори между страните, че действащият улично регулационен план, въз основа на който се извършва отчуждаването, е утвърден с Решение № 45 по Протокол № 24/30.03.2001г. на СОС и Решение № 147 по Протокол № 40/18.07.2002г. за поправка на ЯФГ на СОС, одобрен със Заповед № 209/30.06.1970г. на председателя на ИК на СГНС, за обект: „Изграждане на бул. Т. К. в участъка от ул. Л. А. до ул. Е. С. – поетапно“.

Спорът се свежда до размера на определеното обезщетение, като жалбоподателите считат, че определеното такова в размер на 8641,56 не съответства на регламентираното в закона. Заповедта е незаконосъобразна и затова, че не е оценена постройката в имота, като е прието становището на назначения от СО оценител, че тази постройка не се оценява, поради липса на строителни книжа. Пред съда са представени достатъчно убедителни доказателства за построена сграда, в режим на търпимост, която следва да се цени, като стойност на обезщетението за частта от имота, която изобщо се отчуждава и влизащата в нея част от сградата. Съдът кредитира заключението на СТЕ в тази част, че тази част от сградата се ползва за склад – не е за живеене и в нея е разположен отоплителен котел, който може да се демонтира. Конструктивно частта от 7,8 кв. м. може да бъде премахната без да се засегне цялостта на постройката. Като извод на съда е, търпимостта на строежа – сграда строена през 1957-1960 г., като според вещото лице сградата е в еднаква степен амортизирана. Сградата е нискоетажно строителство не са нарушени нормативи, които да я правят незаконен строеж и е в режим на търпимост.

В разпоредбата на чл. 22 от ЗОБС са указани критериите за определяне на равностойното парично обезщетение. Съгласно чл. 22, ал. 5 от ЗОБС размерът на равностойното парично обезщетение за имотите, предвидени за отчуждаване, се определя съобразно конкретното им предназначение, което са имали преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план по чл. 21, ал. 1 и въз основа на пазарните цени на имоти със сходни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания имот. Според ал. 6 на същият член конкретното предназначение на поземлени имоти, урегулирани за застрояване с предходен подробен устройствен план, е предназначението им, определено с предходния

подробен устройствен план, действал преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план по чл. 21, ал. 1. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗОБС конкретното предназначение на поземлени имоти, урегулирани за изграждане на обекти - публична държавна или публична общинска собственост, с предходен подробен устройствен план, действал преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план по чл. 21, ал. 1, които не са отчуждени съобразно предвижданията на предходния план, е предназначението им, определено с подробния устройствен план, действал преди влизането в сила на плана, предвиждащ изграждането на обекти - публична държавна или публична общинска собственост.

В § 1а, т. 2 от ДР на ЗОБС легална дефиниция „Пазарни цени“ са осреднените цени от всички сделки с имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот, които имат еднакво конкретно или преобладаващо предназначение, притежават еднакъв характер на застрояване със същите или близки показатели на устройство и застрояване и/или установен начин на трайно ползване с отчуждавания имот, за: покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки между физически и/или юридически лица, по които поне една от страните е търговец, сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота. Ако в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката в службата по вписванията по местонахождението на имота са вписани повече от двадесет сделки, при определяне на пазарната цена се вземат предвид последните вписани двадесет сделки.

Одобрената с оспорената заповед Експертна оценка е изготвена въз основа на основните критерии по чл. 22, ал. 5 от ЗОБС. Били открити две аналогични сделки с имоти с подобна характеристика.

Тази експертна оценка е опровергана от приетата по делото експертиза.

Съдът счита, че е налице несъответствие между равностойното парично обезщетение, определено от административния орган, и дължимата стойност, установена от приетата по делото съдебно-оценителна експертиза, по следните съображения:

На първо място следва да се посочи, че лицензиращият оценител неправилно е определял размер на равностойно парично обезщетение като е анализирал сделки с имоти, попадащи в зона Тти, т.е. без параметри на застрояване. Съдът приема заключението на СОЕ, съгласно което за имота няма приложен предходен регулационен план, т.е. имотът е бил неурегулиран. Планът, по който се извършва отчуждаването, се явява първа регулация за имота.

Следователно в случая е налице хипотезата на чл. 22, ал. 8 от ЗОС, съгласно която размерът на равностойното парично обезщетение по ал. 5 за поземлени имоти, включени в обхвата на урбанизирана територия съобразно действащия общ устройствен план, които не са урегулирани за застрояване с предходен подробен устройствен план, се определя като за имоти без предвидено застрояване и се съобразява с установения траен начин на фактическото им ползване.

Според заключението на СТОЕ със Заповед РД-18-108 от 13.12.2016г. е одобрена действащата-кадастрална карта за имота. В нея имотът на жалбоподателите е нанесен като ПИ с идентификатор 68134.1007.227 с площ от 233 кв.м. От комбинираната скица, приложена по делото се установява, че имот 223 по предходния план, който имот е описан в нотариалния акт от 1986 година е идентичен с имот с идентификатор

68134.1007.227, процесен по делото.

Първият регулационен план за района е одобрен със Заповед № 209 от 30.06.1970г. Копие от заповедта за одобряване на плана е приложена на л. 121 по делото, а копие от графичната част на този план е приложено на л. 122 до л.126 по делото. Този имот, видно от кадастралната основа е бил застроен с едноетажна жилищна сграда. Процесният по делото имот с кад. ид. 68134.1007.2661 е идентичен със северната част на този имот. По този план процесният по делото имот попада в обхвата на предвидения отводнителен канал. Няма предходен регулационен план за района, в който попада имота.

Следващият регулационен план, който е и действащ към момента и който е влязъл в сила по отношение на имота на жалбоподателите е регулационен, застроителен и кадастрален план за м. К. вада и м. Ю. парк IV част, утвърден с Решение 45 по Протокол 24 от 30.03.2001 г. на СОС и Решение 147 по протокол 40 от 18.02.2002 г. за поправка на ЯФГ. От анализа на действащия регулационен план се установява, че имотът на жалбоподателите е нанесен като самостоятелен имот с планоснимачен номер 227/стар 223/.

По ОУП устройствената зона, в която попада имот на жалбоподателите е частично Тти и Смф1. В тази връзка заключението на СТОЕ е, че действителното ползване на имота може да бъде приравнено на зона Жм, тъй като целият район е бил застроен с ниско застрояване.

От направените от СТОЕ проверки за ценовата зона по ЗМДТ, в която попада отчуждавания имот се установява, че същият попада в трета ценова зона по ЗМДТ съгласно Решение 2 по Протокол 44 от 08.06.1998 г. на СОС.

От приетото заключение се установява по категоричен начин, че установеният начин на трайно ползване на отчуждавания имот е за ниско жилищно застрояване. Предвид липсата на приложен предходен ПУП за имота, то съгласно разпоредбата на чл. 22. ал. 8 от ЗОС. „Размерът на равностойното парично обезщетение по ал. 5 за поземлени имоти, включени в обхвата на урбанизирана територия съобразно действащия общ устройствен план, които не са урегулирани за застрояване с предходен подробен устройствен план, се определя като за имоти без предвидено застрояване и се съобразява с установения траен начин на фактическото им ползване“. Поради изложеното и по смисъла на закона равностойно парично обезщетение за отчуждаване на имот с проектен идентификатор 68134.1007.2661 с площ от 46 кв.м. е 24630 лева, като заключението на СТОЕ в тази част (вариант 2 от допълнителното заключение) е съобразено с разпоредбите на чл. 22 и §1 от ЗОС. Предвид липсата на приложен предходен ПУП по отношение на отчуждавания имот съдът като взе предвид трайното предназначение на имота и устройствената зона, в която попада имота, предмет на отчуждаване и обезщетяване възприема и кредитира СТОЕ във вариант 2 от допълнителното заключение на СТОЕ, като най-точно определяящ „равностойно обезщетение“ по см. на § 1 , т. 1 вр. т. 2 от ДР на ЗОБС. Действително, в сочения вариант са коментирани само две сделки с недвижими имоти, но последните напълно отговаря на изискването от т. 1 от § 1 на ДР на ЗОБС във вр. с чл. 22, ал. 7 и ал. 8 във вр. с ал. 5 от ЗОБС, а и толкова са коментирани в експертната оценка, възложена от СО.

Оценката на имота, предмет на отчуждаването, е елемент от материалната законосъобразност на административния акт, тъй като обуславя фактическите основания, представляващи материално-правните предпоставки за издаване на

административния акт в частта относно размера на обезщетението. Несъответствието между оценката, определена в административното производство и размера на обезщетението, установен по делото води до извода за материалноправна незаконосъобразност на оспорената заповед - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. Това налага изменение на Заповед № СОА21-РД40-39/13.02.2021г. на кмета на СО, с която се отчуждава поземлен имот с идентификатор 68134.1007.2661 – незастроен, с площ от 46 кв.м., в частта ѝ относно определяне на дължимото се парично обезщетение, чрез увеличаване на неговия размер, при съобразяване с допълнителното заключение на СТОЕ във вариант 2.

От заключението на вещото лице безспорно се установи, че процесната сграда с идентификатор 68134.1007.227.1 е построена около 1957 г., т.е. при действието на отменения Закон за планово изграждане на населените места. Заключение е категорично, че имот 68134.1007.227. към момента на изграждане на процесната сграда, е попадал в урбанизирана територия. Спорният въпрос в случая е допустим ли е строежът по действащите подробни градоустройствени планове и нравилата и нормативите, действали по време на извършването му или съгласно ЗУТ, доколкото съгласно разпоредбата на § 16. ал. 1 от ПР на ЗУТ, строежи, изградени до 7 април 1987 г., за които няма строителни книжа, но са били допустими по действащите подробни градоустройствени планове и по нравилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно този закон, са търпими строежи. Към момента на изграждане на процесната сграда са действали Строителни правила и норми за изграждане на населените места издадени от Председателя на Комитета по строителство и архитектура на основание чл. 52. ал. 2 ЗПИНМ /отм./. В § 106 от Строителните правила е посочено, че за строежите извън строителните части на градовете, какъвто безспорно е и процесният строеж, доколкото не са предвидени особени правила, важат останалите разпоредби на тези строителни правила и норми. Видно от кадастралната основа, върху която е работило и вещото лице, сграда с идентификатор 68134.1007.227.1 е изградена в съответствие с правилата и нормативите, действали към 1957 г. В заключението си вещото лице е категорично, че процесната сграда е била допустима към момента на построяването, поради което не попада в хипотезата на чл. 22. ал. 14 от ЗОС.

В процесната заповед административният орган не е изложил мотиви относно търпимостта и допустимостта на процесната сграда, каквито задължения е имал, а само бланкетно е посочил, че същата е незаконно построена.

Отделно от това, по делото е представен позволителен билет за изграждане на пристройка с площ от 18 кв.м. към построената през 1957 г. сграда, което също води до извод, засегнатата от отчуждителната процедура част от съществуваща сграда е в режим на търпимост, съобразно показателите за застрояване на устройствената зона. Основателно е оплакването за СПН при издаване на заповедта за отчуждаване, с премахването на цялата постройка от 74 кв. м., за която 1. Има строителни книжа, 2. Нанесена е по план, 3. Има махленско свидетелство за година на построяване и 4. Администрация не се произнася по заявление за удостоверяване търпимостта на строежа.

Независимо от обстоятелството, че с процесната заповед се отчуждава цялата сграда с идентификатор 68134.1007.227.1. предвид дадените от вещото лице пояснения в първото проведено о.с.з. по делото, че е възможно конструктивното запазване на част от сградата, попадаща извън границите на отчуждавания имот с проектен

идентификатор 68134.1007.2661 (каквото е и желанието на жалбоподателите), съдът намира, че процесната заповед следва да бъде изменена и в частта относно имотите, които се отчуждават от жалбоподателите. Съгласно заключението на вещото лице, частта от сграда 68134.1007.227.1. попадаща върху отчуждавания ПИ 68134.1007.2661 е с площ от 7.80 кв.м. и е на стойност 3354 лева. От приетото заключение по делото се установява, че стойността на извършените подобрения в процесния имот са на стойност 569 лева, която сума също подлежи на заплащане от ответника по силата на чл. 22. ал. 13 от ЗОС.

От приетото по вариант № 2 от допълнителното заключение на СТОЕ следва, че стойността на отчуждавания имот – ПИ с проектен идентификатор 68134.1007.2661, частта от съществуващата едноетажна сграда, която навлиза в отчуждения имот от 7,8 кв.м. и оценени подобрения, които са в отчуждената част е общо в размер на 28553 лева.

Заповедта е незаконосъобразна и в частта, в която са определени правоимащите собственици, които следва да бъдат обезщетени. В заповедта е включен В. Д., който е направил отказ от наследство от Г. Д..

От представените към жалбата доказателства се установява, че към датата на издаване на процесната заповед и към момента 5/8 от отчуждаваните имоти са собственост на Г. К. Д., а 3/8 - на К. З. Д..

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да бъде осъден да възстанови направените от оспорващите разноски в съдебното производство 670 лева – държавни такси и възнаграждение за експерт, като и на адв. М. А. на основание чл. 38, ал. 1 от ЗАдв възнаграждение в размер на 342,76 лв.

Воден от горното, съдът Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № СОА21-РД40-39/13.02.2021г. на кмета на Столична община /СО/ В ЧАСТТА, с която са определени собствениците на ПИ 68134.1007.2661 за Г. К. Д. за 7/12 ид.ч.; К. З. Д. – 1/3 ид.ч. и на В. К. Д. за 1/12 ид. част, като ОПРЕДЕЛЯ собственици на ПИ 68134.1007.2661 - Г. К. Д. – 5/8 ид. части и К. З. Д. – 3/8 идеални части.

ИЗМЕНЯ по жалба на Г. К. Д. и К. З. Д. Заповед № СОА21-РД40-42/13.02.2021 г. на кмета на Столична община /СО/, с която се отчуждава поземлен имот с идентификатор 68134.1007.2661 с площ от 46 кв.м., подобрения и част от постройка 68134.1007.227.1 от 7,8 кв.м., като УВЕЛИЧАВА размера на определеното обезщетение общо в размер на 24630 (двадесет и четири хиляди шестотин и тридесет) лева, разпределени: за Г. К. Д. за 5/8 идеални части 15393,75 лева и за К. З. Д. за 3/8 идеални части 9236,25 лева.

ОТМЕНЯ Заповед № СОА21-РД40-42/13.02.2021г. на кмета на Столична община /СО/, В ЧАСТТА с която се отчуждава поземлен имот с идентификатор 68134.1007.2661.1 с площ от 74 кв. метра и ОПРЕДЕЛЯ сума за парично обезщетение за част от имот 68134.1007.2661.1 с площ от 7,80 кв. метра на стойност 3354 (три хиляди триста петдесет и четири) лева, разпределени за Г. К. Д. – 2096,25 лева и за К. З. Д. – 1257,75 лева

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Г. К. Д. - и К. З. Д. сумата 670 (шестотин и седемдесет) лева, деловодни разноски.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на адв. М. А., на основание чл. 38 от ЗАдв сумата 342,76 лв.

Решението е окончателно.

Съдия: